

Høyesterett dømmer Claffy og Peder Dahlen til døden.

Livsvarig tvangsarbeid stadfestet for Andreas Rishovd.

Høyesterett har i går (i namsrett) avsagt dom i straffesaken mot Godtfred Olaf Claffy, Peder Dahlen og Erik Andreas Rishovd, som ved lagmannsretten ble dømt til tvangsarbeid på livstid, bl. a. for medvirkning til drapet på sjåfør Slåtto.

Ved Høyesteretts dom ble Godtfred Claffy og Peder Dahlen dømt til døden, for Rishovds vedkommende ble lagmannsrettens dom stadfestet.

Forstvoterende, dommer Soelseth, uttalte bl. a.: Mens Claffy var ansatt på Grini utspionerte han fanger og ga rapporter om deres forhold, deltok i razziaer og ransakinger i leiren og i straffeeksrsiser, og gjorde seg herunder skyldig i en rekke mishandlinger overfor fanger. Mens han var ansatt hos sikkerhetspolitiet deltok han i 6 aksjoner rettet mot forskjellige grupper innen hjemmefronten.

Jeg mener at hans forhold er så graverende at han uansett at han har vært medhjelper og opptrådt under overoppsyn av foresatte, må idømmes lovens høyeste straff.

I motsetning til lagmannsretten kan jeg nemlig ikke anta, at de av lagmannsretten nevnte formildende omstendigheter kan veie så meget at det av den grunn bør bli spørsmål om en lavere straff i en sak som denne, hvor

de generalpreventive hensyn må spille en avgjørende rolle.

Også for Dahlens vedkommende finner jeg at påtalemyndighetens anke over straffeutmålingen må tas til følge.

Tiltalte har en vesentlig andel i forbrytelsen mot Slåtto, som ikke bare er et forsøk på overlagt drap, men også et meget grovt landsforræderi. Jeg finner ikke at der for hans vedkommende foreligger noen formildende omstendigheter.

Med hensyn til de straffbare forhold Rishovd er kjent skyldig i, henviser jeg til lagmannsrettens dom, hvorav fremgår, at det for hans vedkommende uten sammenligning alvorligste forhold er den tidligere omtalte aksjon i Hallingdal, hvorunder domfelte skjøt Slåtto.

Når jeg til tross for dette overlagte drap og hans forhold forøvrig finner at kunne bli stående ved lagmannsrettens domsresultat, er det under henvisning til de formildende omstendigheter som er anført i lagmannsrettens dom, og hvorav jeg særlig fremhever hva det er anført om hans ungdom og uforholdne tilståelse.

To av dommerne dissenterte og stemte for stadfestelse av lagmannsrettens dom for alle de tre tiltaltes vedkommende.

En dommer voterte for dødsstraff for Rishovd.

«Skoledirektør» for retten i Larvik

Ville slå ned lærernes motstand i Buskerud og Vestfold

Herredsretten i Larvik behandler nå en sak mot Johan Ringdal, som var «skoledirektør» i Vestfold og Buskerud fra 1. juli 1942 til kapitulasjonen. Til-talebeslutningen mot ham er lang, og blant de ting han beskyldes for, nevner vi særlig hans energiske arbeid for å slå ned lærernes motstand mot tyskerne og NS og hans ønske om forflytninger og avskjedigelser blant lærerne i de to fylker.

I februar 1942 suspenderte han således lærerinnen Sigrid Bergstøl, Rollag, og avskjediget henne i april samme år, samtidig som han foreslo at hun skulle pålegges å undervise ved en skole i Finnmark. Han støttet også fylkesfører Tjerslands råd om å fjerne lærerne Livgård og Lian i Nes i Hallingdal og anviste lovhjæmmel for å avskjedige dem, noe de også senere ble. Da lærerne kom tilbake fra Finnmark høsten 1942, foreslo han at Sigvald Skram, Nordhø, skulle avskjediges og at en rekke lærerkrefter skulle forflyttes. Blant dem var skoleinspektør Hender, Kongsberg, skoleinspektør Bj. Busengdal, Hønefoss, rektor H. Fongen, Hønefoss, og lektor Svend Foyen, Kongsberg.

KJENNELSE

I FANEBUST-SAKEN I DAG

Lagmann Hjelm-Hansen, som administrerer Fanebust-saken hadde mottatt et trusselbrev fra «Tre frontkjempere» hvor det het at «hvis Arntzen hadde vært medlem av NS, ville han blitt dømt til døden for sitt angiveri». Videre het det at man hadde «tiltekt visse personer en kule». Etterat dette brev var referert i retten, framkom Fanebust med en begjæring om å få saken ut-satt. Retten avsa kjennelse for at saken skal fortsette. Deretter kom tiltalte med en tilleggsforklaring og sa i denne bl. a. at hvis rettsopp-gjøret står så svakt at det ikke tåler kritikk fra en strilebonde, var det godt å ha en Fanebust å skyld på. Fanebust mente videre at ikke han, men visse andre personer var kom-promittert ved vitneavhøringen, og håpet nå at Arntzen i sitt stille sinn angret på det han hadde gjort.

Deretter gikk man over il prose-dyren.

Etter rettsbelæringen i dag trakk lagretten seg tilbake for å avsi kjen-nelse.

Lagretten kjente Fanebust skyldig.. Aktor nedla påstand om e års feng-sel. Mortifikasjon av beskyldningene mot h.r.advokat Arntzen, inndragning av de beslagte nummer av «Paragraf 100» hvor artikkelen tsod, og tap av statsborgerlige rettigheter. Fanebust idømmes saksomkostninger.

To attester.

Med posten i går mottok redak-sjonen to skriv som vi for ku-riositetens skyld ikke vil forbeholde våre lesere. Det første var fra redak-tøren av «§ 100», Torolv Fanebust, som i disse dager sitter for retten for sine injurier mot tidligere riks-advokat Arntzen. Han sendte oss sitt siste lille hefte «Mens vi venter», med følgende dedikasjon og attest:

«Isfrontens lederstilling inne-haddes lenge av «Friheten» og «Dagbladet», men disse har jo fol-ket seg en del, slik at «Vårt Land» nå har ord for å være det aller verste. Kondolerer!

Deres

Torolv Fanebust.»

Det andre skrivet fikk vi på re-daksjonens pult en time etter. Det var en oppsigelse — også i formen av en attest — fra en læge i Øst-fold, hvis navn vi utelater, og den lød slik:

«Hermed oppsies «Vårt Land» fra 1. juli 1947. (Etter at Ronald Fangens klare ånd for-svant fra bladets spalter, er avi-sen blitt et hovedorgan for det man vanlig kaller «silkefronten».)

— Og så overlates det til leserne å trekke konklusjonen av disse to attestene!

Samlet påstand 85 år for Nykjua-karene

Påstand mot de 7 tiltalte i Nykjua-saken ble nedlagt i går. Statsadvokaten nedla følgende påstander: Erik Bergendahl, tvangsarbeid i 16 år, Bernt Olav Styrvold tvangsarbeid i 15 år, Josef Hansen tvangsarbeid i 20 år, Per Arthur Moell 15 år, Gjert Jahnsen 7 år, Leif Hvitsten 5 år, og Egil Fjellanger tvangsarbeid i 7 år.

For samtlige ble nedlagt påstand om rettighetstap. Fra forsvarers side ble det for de første seks lagt ned påstand om frifinnelse subsidiært at de blir å dømme på mildeste måte, for Erik Fjellanger nedla forsvareren påstand om at tiltalte måtte dømmes etter landssvikanordning og ikke etter straffelovens § 36.

Dom faller torsdag.

Sikret landssviker forsøker voldtekt

En landssviker fra distriktet ble idømt ett års fengsel for landssvik samt 3 års sikring. Han ble anbrakt hos en gård-bruker i Sylling i Lier for sikringstiden. Søndag morgen ved 7,30-tiden gikk han en tur innover mot Tveite-agtra i Syl-ling. Der møtte han en kvinnelig sinn-sykepatient som var bortsatt i privat forpleining. Han forsøkte å øve voldtekt mot henne, men hun fikk revet seg løs, og løp hjem til gården. Landssvikerens ble arrestert, og sitter i varetekt.